

Madarász István

Született 1926. dec. 29-én Debrecenben. Középiskoláját u.itt, a Református Főgimnáziumban végezte. 1945-ben érettségizett.

A Debreceni Egyetem Orvoskarán szerzett diplomát 1951-ben

Ugyanezen évben aspiráns ösztöndíjat kapott, a Pécsi Egyetem Élettani Intézetében és Lissák professzor vezetése alatt kezdte meg munkáját. Témája a feltételes reflexek kialakítása volt, azok sajátosságai, kapcsolatai a magatartással, a magasabb idegtevékenységgel, valamint a feltételes reflexek visszahatása a vegetatív működésre, agyi keringésre, hypoxiára, légzésre, a kéreg elektromos ingerlésére.

Kandidátusi értekezését is ebben a témakörben védte meg 1962-ben: „A nem-specifikus alkalmazkodási formák és a feltételes reflex.” címmel.

Ezt követően a nyaki nyirokerek lekötésének, nyirokcsomók blokádjának hatását kezdte tanulmányozni az agy működésére, keringésére. Foglalkozott a pantoténsav, piridoxin, és histamin hatásával. Tanulmányozta a gamma-amino-vajsav befolyását az idegműködésre. Fenti témakörökből 45 közleménye jelent meg magyar és külföldi folyóiratokban.

1958-ig dolgozott a Pécsi Orvostudományi Egyetem Élettani Intézetében, majd Szegedi Orvostudományi Egyetem Élettani Intézetébe került át, adjunktusi beosztásban. Itt már látó- és hallókérgi kiváltott válaszokkal, valamint a hippocampus működésével foglalkozott. Eredményeit Magyarországon kívül Amszterdamban, Grazban, Leydenben, Londonban, Olmützben, Párizsban, Prágában és Stockholmban ismertette.

1972-ben átment a József Attila Tudományegyetem Kibernetikai Laboratóriumába, tudományos főmunkatársnak. Ekkor kezdett informatikával ismerkedni, matematikusokkal kollaborációban számítógépes modellezést kezdett. Behatóan foglalkozott a számítástechnikai és kibernetikai módszerek alkalmazásával az orvostudományban és a biológiában. Ezeket a módszereket felhasználta sportteljesítmények mérésére, továbbá vizsgálati tesztekkel dolgozott ki a sportolók várható teljesítményének és a fáradtság befolyásának becslésére. Ebben a témakörben 30 közleményt publikált. (Acta Cybernetica). Mellékesen néhány számítógépes játékot is tervezett, még Commodore (C64) gépen (1985) Vezetőségi tagja volt a Neumann János Számítógép-tudományi Társaságnak, tagja volt az IFIP-nek (Nemzetközi Információfeldolgozási Szövetség).

Ivanics Géza tornatanárral közösen elindították a Mindennapos testnevelés iskolai mozgalmat. Ezért 1988-ban a „Csongrád Megye Diáksportjáért” emlékérmét kapta meg. 1985-ben a Művelődési Minisztérium Kiváló Munkáért kitüntetéssel jutalmazta.

1964-65-ben 1 éves ösztöndíjat kapott Pármába az Élettani Intézetbe, ahol a kiváltott potenciálokkal foglalkozott. Ezt folytatta 1966-ban Baselben 3 hónapig. 1972-ben előadást tartott az Első Kibernetikai Világkongresszuson (Brazília, Porto Alegre), majd 1984-ben Oregon Államban a Sporttudományi Világkonferencián.

2003. április 10-én elhunyt.

Személyi
dokumentumok
2007. május 10.